

Universell glöd och spelglädje

LIFE AS WE SPEAK

Blå salongen, 2012-05-26

Medverkande: Zion Gospel och Mikael Koenen

För den som inte ville tillbringa lördagskvällen med att köra runt, runt i en bullrande ölburksbil utgjorde Zion Gospels konsert i kulturhuset ett ypperligt alternativ.

Sällan, eller rättare sagt aldrig, har jag upplevt en så självklar musikalitet i en lokalt förankrad konstellation. Sångstämmorna är kluriga i kvadrat och kompet sprängfyllt av rytmiskt finurliga figurer. Ändå låter allting lika lätt som rätt.

Och så skönt det är med chosefria scenpersoner! Här finns inga fånigt utstuderade rock 'n' roll-attityder, inga söndersminskade divalater. Man går helt enkelt in och sjunger. Av hjärtans lust.

Gospelmusik tenderar att bli aningen enahanda och att stapla hallelujamoments i all oändlighet trötter. Det här har Zion Gospel uppenbarligen reflekterat över, och gruppen varierar tempo och tonfall i möjligaste mån. En kompakt melodi följs av en fluffigare, en lågmäld låt följs av en med smått hysteriska modulationer. Dessutom jobbar man med visuella uttrycksmedel. Ljussättning. Fotografier.

Därtill har man plockat in Mikael Koenen som svarar för några korta tankvärdheter på temat "Life as we speak". Vi möter Mikael som tågmästare, burksamlare och småbarnsförälder. Koenen är rolig, som väntat, men först och främst vilar ett varmt och angeläget allvar över de lite Mark LeVengoodskt medmänskliga betraktelserna.

Personliga berättelser

från Zions medlemmar kompletterar och som allra mest känslolamt blir det när Lars och Karolin Lindqvist bjuder på solonumret "Falling". Stark text där också den mest förhärskade recensent får en klump i magen. Tårarna trillar.

Men det är glädjen som segrar. Som sig bör. Den här konserten är ett lyckopiller och budskapet tveklöst. Redan i inledningslåten flyttar man på klassiskt gospelmanér runt i registerna och flaggar för slutackordet åtminstone tio gånger innan man når sitt max.

Samma sorts bönhörliga ös återfinns i ett skojigt arrangemang baserat på klyschiga fraser såsom "The best is yet to come", "Today is the first day in the rest of your life" och "You ain't seen nothing yet". Stäm-

mor läggs till och läggs till. Man bygger ett vokalt höghus! Bland de många höjdarna hittar jag även ett tungvrickarrangemang som framförs a cappella (och får Real Group att framstå som slätstrukna träkmånsar), samt den enastående avslutningssången, vilken repriserar som ett extra extranummer.

Du behöver inte vara troende, du behöver inte ens vara sökande. Zion Gospel har en glöd och en spelglädje som är universell. Att lyfta fram någon ur kollektivet känns fel, låt mig istället konstatera att samtliga i gruppen imponerar. Och imponerar stort!

Texterna sitter, tonerna sitter. Allting sitter, utom publiken. Mission accomplished!

Henrik Bergqvist